

EDAK, kurumsallaştı artık. Kimisi iltifat etmek için, kimisi beni sevdığı için, kimisi benden başka kimseyi görmediği için "Işık varsa EDAK vardır. Işık yoksa EDAK yoktur" diyor. Bu bana hep hakaret gibi geldi. Ben yoksam EDAK yoksa, ben yokum demektir. Benim yapmak istediğim şey kurumsallaşmış, kendini yöneten bir yerdir. Ve bu dönem bu konudaki başarısını teyit ettik. EDAK kendini yönetebilen, kendi doğrultusunu çizebilen bir yapıya ulaşmıştır.

EDAK 20. Olağan
Genel Kurulu'ndan...

Eylül 1999/EDAK Haberler

Başarılı bir yirmi yıldan söz edebilmek, ülkenin koşullarını ve kooperatifçiliğe bakışı ele aldığımızda mucize gibi bir şey gözüküyor bana. Bu mucizeyi baştan sona yaşamış birisi olarak da EDAK'ın 20'inci yaşında, bugünlere derli toplu, dağılmadan, bu güçte, bu etkinlikte ulaştırmaya katkıda bulunmuş olmanın onurunu ve sevincini yaşıyoruz.

Değerli arkadaşlar,

Çeşitli badirelerden geçerek gelen kurumlar, insanlarla birlikte gelişiyorlar. İnsanlar kurumlara katkıda buldukça, kurumlar da insanlara katkıda bulunuyorlar. Dolayısıyla toplum gelişiyor. Bu sinyaller olduğu taktirde, bu gelişmeler birbirini desteklediği sürece ortaya EDAK'lar çıkıyor. Daha buna benzer birçok başarılı kuruluşlar çıkıyor. Bu olmadığı taktirde ne olacak şimdi? EDAK olarak biz,"ne olacak şimdi"yi aşmış görünüyoruz. 20'inci yüzyılı geride bıraktığımız şu noktada, gerçekten bu başarının arkasında duran ve önüne geçen tüm arkadaşlarımızı canı gönülden kutluyorum.

Değerli EDAK üyeleri,

Sizin birçoğunuzun ister istemez haberdar olduğu, bana bir şekilde ulaşıp iyi dilekte bulunduğunuz bireysel bir konudan söz etmek istiyorum. Bu yılın başlarında bir sağlık sorunu ile karşı karşıya kaldım. Ve bu yılın başından itibaren bu sağlık sorunu beni bir hayli oyaladı. Tabi EDAK'ın tamamen dışında kalmamakla birlikte EDAK'ta yapılan işlerden uzak durmak zorunda kaldım. EDAK'dan uzak kalmak benim için zor bir olaydı. Ama bir süre geçtikten sonra sevinçle gördüm ki, bu dönem bir şeyi işaret ediyor. Kuruluşundan bu yana EDAK'da benimsetmeye çalıştığımız, oluşturmaya çalıştığımız bir olguyu işaret ediyor. Benim çalışmalarına katkımın azaldığı anda, gerek yönetim kurulunun, gerek çalışanlarımızın, gerekse yönetim kadromuzun olaya büyük bir sorumluluk bilinciyle adeta seferber olmuşçasına, hiçbir noksanlık göstermeden sarıldığını gördüm. Bu, insanların iyi niyetiyle ifade edilebilecek bir şey değil. Mutlaka iyi niyet bu iş için çok önemli bir yer taşımaktadır. Ancak bunlardan çok daha temel olan, EDAK'ın kuruluşundan bu yana oluşturmaya çalıştığımız, gösterdiğimiz çabaların sonuçları var. Nedir bu? EDAK'da kurumsallaşma olgusu.

EDAK, kurumsallaştı artık. Kimisi iltifat etmek için, kimisi beni sevdiği için, kimisi benden başka kimseyi göremediği için "Işık varsa EDAK vardır, ışık yoksa EDAK yoktur" diyor Bu bana hep hakaret gibi geldi. Ben yoksam EDAK yoksa, ben yokum demektir. Benim yapmak istediğim şey kurumsallaşmış, kendini yöneten bir yerdir. Ve bu dönem bu konudaki başarıyı teyit ettik. EDAK kendini yönetebilen, kendi doğrultusunu çizebilen bir yapıya ulaşmıştır.

Değerli arkadaşlar,

Ben, gerek Yönetim Kurulu, gerekse Denetim Kurulu üyeleri ve işletme yöneticisi arkadaşlara bu dönemde benim görevlerimi eksik bırakmamış olmaları ile ilgili olarak ve gösterdikleri sorumluluk bilinci ile ilgili olarak sizler adına ve kendi adıma çok teşekkür ediyorum. 1998 yılı ile ilgili çalışma raporunda, bilançoda, gelir-gider tablosunda az sonra incelemelerde bulunacağız. 1998 yılı bir kriz ile başladı. Üç ay süren bir tahkim politikası sanayi tarafından uygulandı. Büyük ölçüde başarılı olduklarını da söyleyebilirim, 1998 yılı sonuna vardığımızda EDAK açısından olmasa bile diğer kooperatifler açısından bir ölçüde başarılı olabildiler. 1998 yılı baştan aşağı bir kriz yılı olarak cereyan etti. Bu krizin yaratacağı perspektifi yakalayamayan bundan zarar gördü. Kim bunlar; ticari ecza depoları, kanal depolar ve kooperatifler. EDAK için bunu söyleyemiyorum. EDAK adeta 1998 yılını bir kriz ortamı değilmiş gibi yaşadı. Bazı güçlükler, bazı problemler mutlaka oldu, fakat EDAK 1998 yılı boyunca şubeli yapılar dışında tek bir ecza deposu olarak Türkiye'nin en büyük ecza deposu olma özelliğini Ocak başından Aralık ayı sonuna kadar sürdürdü, hala sürdürmektedir. Ayrıca 1998 yılında sanayi vadeleri geri çekti, mal fazlalarını geri çekti ve bu geri çekme bağlamında birçok deponun geri çekmeye ayak uydurma konusunda kooperatiflerden işaret beklediğini gördük. EDAK öyle bir adım atmadı. Sadece tek bir şey yaptı. Stoklarını kontrol etti. Burada EDAK'ın bir başarısı varsa, kontrollü satın alma politikasından ve kontrollü bir stoktan geçmektedir. Bu da stok maliyetini getirdi. Kolay mıydı? Hayır, katiyen kolay değildi. İlacı bir tanesine varıncaya kadar sipariş etmek ve onu satışa sunmak oldukça zor. Maliyetleri geri çektik, toplu sözleşmeye ve enflasyona rağmen geri çektik. EDAK etkinliğini artırdı. Siparişler bir sipariştten 4'e çıktı, alanını genişletti.

EDAK kuruluşundan bu yana kurumsallaşma yönünde devamlı kendisini yenileyen, etrafa dikkatle bakan, konuşulanları dikkatle gözleyen, kendisini yenileyen dinamik bir yapıdır. Bu 1998 yılında da devam etti. 1998 yılında özellikle son 6 ayda birçok proje hayata geçti. Bu projelerden bir tanesi şubeli bir yapıya geçme projesiydi. Buna bağlı olarak EDAK'taki işletme yapısını tamamen değiştirmek, kullanılan bilgisayar programının tasarımını tamamen değiştirmek, EDAK'taki insan organizasyonunu değiştirmek gibi birçok görevle karşı karşıya kaldık. Bu da 1998 yılının son döneminde yapıldı. Sevinerek söylüyorum ki, bunların tümü en ufak bir aksaklık, en azından çok büyük bir terslik yaşanmadan sonuçlanmıştır ve büyük ölçüde bunların yanında yeni programlar yapmanın zamanı gelmiştir. Neler vardı? 99 yılı başında çok yoğun bir gündem vardı. Bu gündemde Denizli şubesi vardı. Şube tasarımı tamamen geri durmuştu. Adım adım tartışıldı, hatasız bir şube açtık ve açıldığı gün şube çalışmaya başladı. EDAK'taki iş

alanı yetersizliği vardı. Bu yetersizliği büyük ölçüde 2 kat hizmet veren işletmeye bir kat daha açarak ve yapıyı tamamen değiştirerek gerçekleştirdik. Bu kadar iki cümlede söylenen şey inanın çok zor bir işti. Biz 180 km hızla giden bir arabada, bir taraftan giderken, bir taraftan dört tekerleği de değiştirmek zorunda kaldık. Arada ufak tefek arızalar oldu, arada bazı sıkıntılar yaşandı, halen daha bir kısmı devam ediyor, biliyorum. Bunlar büyük ölçüde aşılmaktadır ve aşılacaktır. Kolay bir iş değildir.

Değerli arkadaşlar,

Ben Genel Kurul'un bundan sonraki bölümü ile ilgili olarak resmi açılış konuşmasını yapmak üzere Vecihi Özerdemli'yi kürsüye davet ediyorum. Genel kurulumuzun başarılı geçmesini ve EDAK'ın nice 20 yıllara ulaşmasını diliyorum. Hepinize sevgi ve saygılar sunuyorum.

Kooperatif Yöneticiliği diye isimlendirdiğimiz şey, bana hayatımın en önemli hazlarını sağlayan meslek uygulamasıdır, diyebilirim.

Yeniden Kooperatifler Üzerine...

Mayıs 1999 / EDAK Haberler

İzmir Egeacı Odası Bülteni'nde yayınlanmak üzere iletilmiş sorulara sağlığı elverişliyse 1999 Mayıs ayı boyunca verdiği yanıtların, kendisi tarafından düzeltilmesi yapılmamış soru kaydı çözümlenmesi

Kendime yeterince vakit ayırabiliyor muyum? Hayır. Bu zaten herkes için geçerlidir sanıyorum. Hiç kimse kendisine yeteri kadar vakit ayırabildiğini söyleyemez diye düşünüyorum, özellikle bu meslekte. Çünkü eğer eczane eczacılığı yapıyorsanız, bu sizin yaşamınızın, sadece eczananızın açık olduğu on iki saat ve nöbet sürelerini değil, neredeyse tamamını alır götürür. Benim konumumda ise EDAK 24 saatlik bir iştir. EDAK'ın çatısının altında olmanız hiç önemli değildir. Bu yirmi yıldır süren bir tutku, bir sevda belki. Bir yaşam biçimi. Benim yaşamımın diyebilirim ki 24 saatini EDAK almaktadır. Bundan dolayı da şikayet ettiğim gibi bir anlam çıkmamalı, bundan mutluyum. Çünkü somut olarak ortada bir şey var. Bir olgu var. EDAK diye bir olgu var, ECZACI KOOPERATİFLERİ diye bir olgu var. Bu işi yapmaktan da büyük bir zevk ve keyif alıyorum.

-Yirmi yıl önce eczacı kooperatifleri ilk kez İzmir Eczacı Odası'nda göreve gelen "Çağdaş Eczacılar Grubu"nun içinden ortaya çıktı. Bunu tevazu göstermeden söyleyebilirim ki, en önemli, en önde gelen savunucularından birisiyim. Bundan şeref duyuyorum, onur duyuyorum. Tabii ki arkadaşlarımla da fikir uyumu içerisinde olmamız sayesinde bunu gerçekleştirebilme şansımız oldu. Ancak yirmi yıl önceki eczacı kooperatiflerine, aslında kimlerin öncülüğünde ortaya çıkmasından çok, hangi koşullarda ortaya çıktı diye bakmak lazım. O koşullar olmasaydı eczacı kooperatiflerinin ortaya çıkması oldukça güçtü, belki de imkansızdı. O günkü koşullarda eczacılık mesleğini yerine getirebilmek zordu. Dağıtımda son derece etkili bir tekelleşme süreci mevcuttu. Bu süreçlerin karşısında, gerek sanayi ve gerekse ecza depoları karşısında eczacı tek başınaydı, savunmasızdı. Biz bunun karşısına, Eczacı Odası'na gelişimizdeki Çağdaş Eczacılar Hareketi'nin politikasına uygun olarak da, dayanışma düşüncesini ortaya çıkardık. Bunu bir örgütlenme başarısı olarak ortaya koyduk. Yine de, olumsuz koşulların sağladığı ortamı bir yana koyarsak bile, o dönemde eczacı kooperatiflerinin kurucularının 25-30 yaşlarında olduğunu düşündüğümüzde ve bunların da yönetim anlamında önemli deneyimlere sahip olmadıklarını düşündüğümüzde, bu anlamda çok önemli bir başarı olduğunu teslim etmek gerekiyor.

-Eczacı kooperatiflerinin ilki Manisa'da kuruldu demiştim. Rahmetli Neşe Gülersoy'un öncülüğünde ve İzmir Eczacı Odası'nın desteğiyle, katkısıyla. Bu aynı zamanda eczacı kooperatifleri için yapılan bir pilot çalışmaydı. Bu pilot çalışma sırasında eksiklerimizi, noksanlarımızı, aksamalarımızı, zaaflarımızı gördük. Ve bunları büyük ölçüde giderebilecek çalışmalar yaptık. İzmir'de EDAK'ın kuruluşundan sonra büyük ölçüde yine eczacı odalarının örgütlü olduğu, özellikle Çağdaş Eczacılar Gruplarının yönetiminde olduğu bölgelerde eczacı kooperatifleri hızla

açıldılar. O dönemde açılıp hala faaliyette olan Bursa, Eskişehir, Ankara, Samsun eczacı kooperatiflerinden bahsedebiliriz. Tabii ki bunların arasında Tes-Koop. da var. Fakat aslında, eczacı kooperatiflerinin kurulmaları dönemindeki koşulların önemine işaret ettik ama, buna eklememiz gereken ve en az o koşullar kadar kuruluşta etkili olduğunu düşündüğüm, bir de toplumsal koşullar var.

Bugün Türkiye'de 20 yıl öncesine göre çok farklı eczacılık düşüncesi ve çok farklı bir eczacılık profili vardır.

-Dikkat edildiğinde eczacı kooperatiflerinin 1978-80 döneminde önemli ölçüde kuruluş yaptıklarını görüyoruz. Sonra bir dalga daha gelecektir 1987-88'lerde. İkinci bir dönem ve hızla eczacı kooperatiflerinin kurulduğu bir dönemdir bu. İlk dönemde olsun, ikinci dönemde olsun, ama daha çok ilk dönemde, bu kuruluşlarda görev alan kişilerin büyük ölçüde bu "Çağdaş Eczacılar Grubu Hareketi" diye bahsettiğimiz hareket içinde, eczacı odalarında, Türk Eczacıları Birliği'nde görev alan, onu yönlendiren kişilerden oluştuklarını görüyoruz. Bu kişilerin de ortak yönleri 1961 Anayasası'nın sağladığı özgürlük koşullarında üniversite eğitimi gören ve bu Anayasanın sağladığı özgürlük koşullarında dünyaya bakışlarında toplumcu dünya görüşüne yatkın olan kişiler olduklarını, dayanışmacı niteliklerinin bireysel niteliklerine üstün geldiğini, bilimsel yaklaşımlarının yaşamın değerlendirilmesinde temel yaklaşım biçimi olduğunu görürüz. Bu kişilerin örgütlenme yeteneklerinin, diğer dönemlerdeki insanlardan önemli bir farklılık göstererek, belirgin bir biçimde ortaya çıktığını tespit etmemiz mümkündür. Bu anlamda eczane eczacılığındaki koşulların olumsuzluğunun hemen yanı başında, eczacı kooperatiflerinin ortaya çıkması için en önemli bir başka etkenin de, 1961 Anayasası'yla Türkiye'de ortaya çıkan özgürlükçü Anayasanın sağladığı toplumcu gelişmenin, toplumcu dünya görüşünün olduğunu söyleyebiliriz.

-Kooperatifçiliğin eczacılık mesleğine ne tür katkıları olduğuna gelince, aslında bu bir yazı konusu olacak kadar kapsamlı. Şu kadarını söyleyebilirim ki; benim mesleğe ilk başladığım dönemdeki eczacılıkla, eczacının mesleğe ve dünyaya bakışıyla, bugünkü eczacının mesleğe ve dünyaya bakışı arasında tam anlamıyla dağlar kadar fark var. Eczane eczacılığının, özellikle kooperatifler sayesinde profili tamamen değişmiştir. Bunu sadece eczacı kooperatiflerine üye olan eczacılar için söyleyemiyorum, bu tüm eczanelere yansımıştır. Ve bugün Türkiye'de, 20 yıl öncesine göre çok farklı eczacılık düşüncesi ve çok farklı bir eczacılık profili vardır. Eczacı kooperatiflerinin eczacılık mesleğine ekonomik olarak çok önemli katkıları olmuştur. Eczacılık mesleğinin mesleki onurunu koruma anlamında çok büyük

katkısı olmuştur. Eczacıların birer aydın olarak kendi yaşadığı toplumdaki sorumluluğunu ifade etmesini sağlaması nedeniyle çok önemli katkıları olmuştur. Eczacıların ekonomik yaşamına katkıları en kolay algılanabilen süreçtir burada. Şu kadarını söyleyebiliriz ki; yirmi yıl önceki koşulların devam etmesi halinde Türkiye'deki eczacıların gerek yaşam standartları, gerek gelir koşulları, gerek sosyal statüleri, çok büyük bir erozyona uğrayacaktı. Çünkü eczacının depo ya da sanayi sermayesi karşısında hiçbir güvencesi, hiçbir savunma gücü, hiçbir örgütü yoktu. Varolan eczacı odalarının da herhangi bir ekonomik işlevinin olmaması nedeniyle, yapabilecekleri çok şey yoktu. Eğer bu süreç, bu şekilde devam edecek olsaydı, bugün Türkiye'de eczane sayısının düşünülmemeyecek kadar düşük seviyelerde olması söz konusuydu. Eczane sayısının azalması tek başına bir anlam ifade etmeyebilir, ama eczane sayısının azalmasıyla birlikte, eczacı işsizliğinin son derece yukarı seviyelere tırmanacağı da açıktır. Süreç bu şekilde çalışsaydı bunun da tek bir doğal sonucu olacaktı; Avrupa'da gördüğümüz gibi büyük eczanelerde yardımcı eczacılık sıfatıyla, ama bugünkü anlayışımızla değil, bir yardımcı eczacı benzeri şekilde sadece eczacılar çalışacaktı. Örneğin bir eczanede bir eczane sahibi olan eczacının yanında belki yedi-sekiz tane eczacı çalışacaktı. Bunların da küçük işyerleri olması ve Türkiye'nin ekonomik koşulları nedeniyle bir sendikal örgütlenme şansları olamayacağından, en ucuz işgücünün eczacı işgücü olarak ortaya çıkması söz konusu olabilecekti. Bugünkü eczane profilinin çok parlak olmadığına tabii ki farkındayım. Çok ideal bir durum değildir. Ama bu bir süreçtir. Süreç kendisini inşa etmektedir. Bugün çok küçük eczanelerde, çok kısıtlı sermayelerle, bu mesleği ifa etmeye çalışan çok sayıda meslektaşımız vardır. Ayrıca bugün yeni mezun olan bir eczacı için eczane açmak çok önemli bir meblağ, yatırım gerektirmektedir, ama yine de bugünkü koşullarda bu mümkün olabilmektedir. Bu tür örgütlü çabalarla Türk Eczacıları Birliği ve eczacı odaları, ama daha çok kooperatiflerin çabalarıyla süreç içinde, yaşadığımız sürecin devamında daha sağlıklı eczane ve eczacı yapısını oluşturmamız mümkün olabilecektir diye düşünüyorum. Kooperatiflerin eczacılara bir onur katkısı, bir moral katkısı olmuştur demiştim. Bu çok önemseydiğim bir konudur.

-Eczacı geçmişte herhangi bir tüccar gibi ticaret yaptığı düşüncesinden başka hiçbir düşüncüyü taşımayan ve daha çok kasaba burjuvasının dünya görüşüne sahip kişilerden oluşmaktaydı. Toplumsal koşullar bunu dayatmaktaydı ona. Yine de üniversite mezunu olması, bir aydın niteliğine sahip olması onu ayırt etmekteydi çevresinden. Ama eczacının ekonomik koşulları belirleyici olmaktaydı; nihai olarak, eczacı kendisini bir küçük burjuvadan çok, bir burjuva gibi hissetmekteydi. Bu durumda eczacının toplum içindeki rolünün bugünkü ile kıyaslanabilir

olduğunu söyleyebilmek oldukça güçtür. Eczacı bugün için ilaçla ilgili bilgi-emeğini topluma arz eden ve bunun karşılığını elde eden bir görünüm, bir kişilik, bir kimlik kazanmıştır. Bunda da inanıyorum ki, eczacı kooperatiflerinin önemli bir payı olmuştur.

-EDAK'ın yirmi yılda geldiği nokta, olabilecek en üst ve en başarılı noktadır. Bunu herhangi bir abartıya yer vererek ifade etmiyorum. Çünkü herhangi bir örnekten hareket etmeyen, kendi örneğini kendisi yaratan, yöneticisini kendisi yetiştiren, kendi çalışanını kendisi eğiten, kendi koşullarını kendisi yaratan ve giderek bunu piyasa koşulları haline getiren, ekonomik anlamda çok büyük boyutlardaki sermaye gücüyle rekabet eden, bu rekabetten de büyük ölçüde başarıyla çıkan, bugün için Türkiye'nin bir birim olarak en büyük ecza deposu niteliğinde EDAK; üç, beş kişinin başlangıçta heyecanından, inancından ve bilincinden hareketle ortaya çıkmış ve büyük bir yaygınlık kazanmıştır. Buna diğer kooperatiflerin de yaygınlığını ve eczacı toplumundan aldığı desteği ekleyecek olursak, bu bile tek başına bir başarının ifadesidir.

-EDAK yirmi yılda çok ciddi problemleri aşarak çok özgün bir yapıyı ortaya koymuştur. Yeterli mi? Yeterlilik... Bana soruyorsanız, tabii ki yeterli değil, daha iyisi daima vardır. Ama "tatminkar mı?" diye soracak olursanız, geçmişteki mevcut koşulları gözden geçirdiğimde; "tatminkardır" diyebilirim.

-Eczacı kooperatiflerinin geleceğini nasıl gördüğüme gelince; eczacıların kooperatiflerine bağlılıklarının sürmesi, kooperatiflerinin gerçekten kendilerine ait olduklarını duyumsaması, kooperatiflerine demokratik ve ekonomik desteklerinin devam etmesi halinde, eczacı kooperatiflerinin de bugün Türkiye'deki en çağdaş ve modern yapılar olarak geleceğe ulaşacağına inanıyorum ben kişisel olarak. Burada şart kipi olarak da hep; "eczacıların desteğinden, bağlılığından, katkısından" söz ettim. Çünkü başka bir şey de yok. Eczacı kooperatifleri, eczacılardan oluşan bir yapı. Herhangi bir yerden güç devreden, güç aktaran bir yapı değil, olmayacaktır da. En önemli güçleri budur. Eczacı kooperatiflerinin artan gücüne bağlı olarak, Türkiye'de eczane eczacılığının devamından ve eczacının refahından, huzurundan ve topluma katkısından söz edebileceğiz diye düşünüyorum. Mesleğe çok farklı pencerelerden bakma şansını bulabilen çok az sayıdaki meslektaşımın biriyim. Çok kısa bir dönem olan, -bir yıl kadar bir süre- Eczacılık Fakültesi'ndeki asistanlık görevimi bir yana koyarsak, geri kalan, gerek serbest eczacılık, gerek eczacı odası başkanlığı, gerek kooperatif yöneticiliğinin hangisinden daha fazla haz duyduğumu söylemek oldukça güç. Serbest eczacılık oldukça keyifli, eğer öyle

bakarsanız ekonomik anlamda bağımsız, toplum içindeki ayakları topluma tamamen kaynaşmış, güzel ve tatminkar bir meslek. Haz alınmak istendiğinde, mutlaka haz alınabilir, ama siz, bu mesleğin serbest eczacılık uygulamasını, bir zengin olma, köşe dönme aracı olarak ele alırsanız, çok mutsuz olursunuz. Bugün eczane eczacılığında köşe dönmek pek de mümkün gibi değil, hasta gibi, dost gibi bakmayı sağlayabilirsiniz, kendinizi buna koşullayabilirsiniz, kuşkusuz çok haz verici, güzel bir meslek. Ben hala bundan 13-14 sene önceki eczanede kazandığım hastalarım, dostlarımdan bahsederek yaşamımı sürdürüyorum.

-Eczacı Odası Başkanlığı çok bunalımlı bir dönemde üzerime aldığım bir görevdi. 1978 koşulları malum. Ama o dönemde o çıkışı iyi ki de yapmışız. Eğer onu yapmamış olsaydık, herhalde başka da bir şansımız olamayacaktı. Bugün ortada, ne bugünkü çalışma biçimiyle Eczacı Odası, ne etkinlikleri söz konusu olabilecekti, ne de kooperatiflerden bahsetme şansımız olabilecekti. En fazla hangisinden haz aldığımı gelince, tabii ki hiç tartışma yok; kooperatifte çalışmak, sürekli var ettiğimizi ele alabilmek, elinize alabilmek şansını veriyor size. Sürekli çalıştığınız insanlarla olsun, iş verdiğiniz, iş kazandırdığınız insanlarla olsun, hizmet ettiğiniz insanlara olsun, eğer doğru bir şeyler, düzgün bir şeyler, güzel bir şeyler yapıbiliyorsanız, gözlerinden devamlı teşekkür devşiriyorsunuz çiçek devşirir gibi, bunu kolay kolay bir şeyle değiştirebilmek mümkün değil, kooperatif yöneticiliği diye isimlendirdiğiniz şey, benim hayatımın en önemli hazlarını bana sağlayan meslek uygulamasıdır diyebiliriz.